

Joan Bernat i el galerista Lluís Ferrés, d'Amer, fou presidit pel conegut pintor Lluís Roura. Obtingué el primer premi (1.000 €) Narcís Sala Gascons, un lloretenc que té una llarga trajectòria i ha estat premiat arreu. El segon premi (800 €) fou per a Josep Plaja López, i el tercer (600 €), per a Néstor Sanchiz. Obtingué el premi especial Natura, donat per l'Ajuntament (600 €), Ramon Pujolà Font. L'exposició de les obres demostrà que el nivell assolit va ser, aquesta vegada, notable.

Blanes: 750 aniversari de la carta de franqueses | Blanes commemora aquest any 2010 el 750 aniversari de l'atorgament d'un seguit de privilegis per part del vescomte Guerau de Cabrera i el seu subfeudatari Guillem de Blanes, l'any 1260, als habitants presents i futurs del terme del castell. Amb la carta de franqueses els senyors pretenien consolidar un nucli urbà a la banda de marina del vescomtat i impulsar-lo demogràficament. Aquesta concessió va determinar un creixement de la vila que arribà al seu moment àlgid a final del segle XIV, en què Blanes va esdevenir el principal centre urbà i comercial del vescomtat. La revista mensual *Recull* s'ha fet ressò de l'esdeveniment i, alhora, ha tornat a posar d'actualitat la possibilitat de rehabilitar el que queda del castell dels Cabrera, al costat de l'església parroquial, a fi de dignificar-ne les restes i al mateix temps aconseguir un centre cívic i cultural de més volada que les actuals instal·lacions parroquials que ara s'hi ubiquen.

>> *Escut dels Cabrera a la font gòtica de Blanes.*

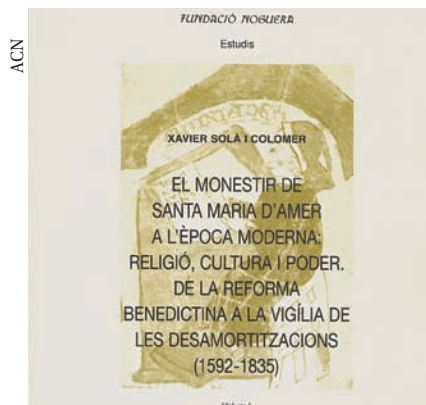
© JOSEP RENALIAS

Amer: llibre sobre el monestir | En el marc històric de la sala capitular de l'antic monestir d'Amer, avui dins del complex sociocultural de Can Boles, el professor de la UdG Xavier Solà va donar a conèixer el resultat d'una intensa recerca que ha fet sobre la història de l'esmentat cenobi, especialment pel que fa al segle XVIII, gràcies, entre altres, a l'ajuda donada per la Fundació Noguera. El treball ha donat lloc a dos volums rics en dades que van ser presentats per l'historiador local Josep Puigdemont i el professor d'art olotí Joan Sala. Tant ells com el mateix autor van passar revista als diversos apartats que l'obra inclou, el detall dels quals va posar de manifest el gran interès d'aquest llibre per entendre l'origen i l'evolució dels amerencs i també per als habitants de la contrada.

LA CERDANYA *erola simon*

Conèixer la Línia Pirineus | Cap a principi dels anys 40, en previsió d'una victòria aliada de la II Guerra Mundial i d'una eventual ocupació motoritzada a través de la frontera franco-espanyola, la dictadura franquista va començar a dissenyar diferents plans de defensa per a les seves fronteres. L'any 1944 es definí amb concreció com havia de ser la fortificació de la frontera pirinenca

>> *Portada del llibre sobre l'antic monestir d'Amer.*

ACN

amb França. L'anomenada posteriorment Línia-P o, en to de mofa, Línia Gutiérrez- s'havia d'estendre des del Mediterrani fins al Cantàbric. La fortificació es va començar a construir l'any 1944, amb batallons de treballadors primer i amb regiments de sapadors més tard, fins que, cap a mitjan dècada dels 50, quan ja s'havia fos l'amenaça invasora, el projecte es va aturar sense que la infraestructura hagués estat mai utilitzada.

Per conèixer el detall d'aquesta fortificació contemporània, el Parc dels Búnquers de Martinet, el Memorial Democràtic de la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Martinet n'han organitzat unes primeres jornades d'estudi.

Exemple de recuperació del patrimoni | El Parc dels Búnquers de Martinet és avui un espai de memòria recuperat i visitable que posa en valor les restes de les construccions defensives situades al terme municipal de Montellà-Martinet. Si bé és cert que el Parc dels Búnquers té el suport institucional i sobretot econòmic del Memorial Democràtic de la Generalitat de Catalunya, també ho és que la recuperació d'aquest espai ha estat possible gràcies a la feina desinteressada de persones inquietes de la comarca que van tenir ganes de saber què eren i per a què servien aquelles construccions de formigó mig amagades entre els boixos dels afores de Martinet. Aquest és un exemple plenament reeixit de recuperació del patrimoni: s'ha trobat, s'ha

>> *Els alcaldes signant la creació de Pirineus Territori de Memòria.*

ACN

investigat, s'ha adequat per a la visita, i ara es comparteix amb la resta de ciutadans que poden, a través d'aquest vestigi, conèixer una part de la història de la comarca i del país. Quantes altres coses trobaríem que ens podrien explicar els nostres passats?

La Fira del Cavall | Primer per la Mare de Déu d'Agost i modernament per Tots Sants, Puigcerdà celebra des de fa una pila de segles el que ara es diu la Fira del Cavall. Aquest esdeveniment singular i de referència per al sector del bestiar equí arrossega anualment a Puigcerdà milers de persones d'arreu del país. Avui el mercadeig dels cavalls s'acompanya d'un gran espai per a la venda ambulante de tota mena d'articles que ocupa el centre i l'eixample de la vila. Podem imaginar com ha canviat aquesta fira des que a final del segle XII el rei atorgà al municipi el privilegi de celebrar fira anual. De ben segur el puntal, com avui, era la compra i la venda de bestiar de tota classe, activitat que congregava a la Cerdanya ramaders d'arreu del Pirineu, gent coneguda de veure's un cop l'any que amb la paraula i una encaixada feien tractes igual que avui. És de suposar que al voltant d'aquesta aglomeració hi feien negoci també firaires de tota mena, venedors d'arreu per al bestiar i les persones. Podem imaginar que, a semblança del que passa ara un dia de fira, els cònsols i responsables municipals hi passejaven orgullosos de ser els amfitrions d'un dia de retrobada i prosperitat.

>> *La Fira del Cavall de Puigcerdà aplega més de 25.000 visitants.*

EL RIPOLLÈS

ramon alabau

Nadals | L'aigua del temps flueix ininterrompudament, implacable i voraginosa, i l'home necessita establir-hi pautes, codificar aquest esclament incessant. Segons el vaivé de les estacions l'home inventa gestos, vivències que, en repetir-se, esdevenen ritus i costums. El Nadal n'és una mostra exemplar. Moltes tradicions han desaparegut, és el preu de la modernitat, però també n'hi ha que han resistit l'embranchida de les noves tendències. Ja no anem a la muntanya a buscar molsa per fer el pessebre anual, tampoc plantem llufes el 28 de desembre per parodiar la festa dels innocents, les noves generacions no sabran mai qui és l'home dels nassos, hi ha famílies que han substituït la diada dels Reis per la celebració única del tió, i l'oferta gastronòmica s'ha diversificat comparada amb la proposta exigua de temps passats, sovint magra i limitada. Però els assistents a la missa del gall encara somien trobar a la sortida el poble nevat, omplim els carrers de neons intermitents i l'aves del menjador amb boles i garlandes, els infants colpegen crèduls el tió esperant que els cagui joguines i llaminadures, ens empassem compulsivament els dotze grans de raïm desitjant-nos un venturós any nou i els més me-

>> *Diverses postals de Nadal.*

nuts esperen joiosos, amb el fanal a la mà, l'arribada dels Reis d'Orient amb els ulls esbatanats i perplexos. Únicament un sentiment roman inalterable: aquesta festa és fidel reflex del clarobscur que defineix la vida. Omple el cor de gaudi i d'esperança quan hi ha petits a les cases, entela el cor i els ulls d'enyorança quan hi ha absències notables.

Ripoll 2013 | Ripoll serà capital de la cultura catalana el 2013. Durant tot un any ressuscitarem personatges tan emblemàtics com Guifré o Oliba, rememorarem la fabricació de claus i armes de foc i reviuem el món de les indústries tèxtils. Programarem una allau d'activitats que tinguin prou ressò perquè el Ripollès fulguri arreu, fent conèixer la seva història mil·lenària. És una molt bona notícia per a una comarca que no sol glatir gaire sovint dins el concert geogràfic. Durant un any sencer atraurem mirades alienes. Però, un cop passat l'aiguat, quan les aigües tornin al seu llit, ¿enterrarem el concepte *cultura* a baix de tot de la calaixera o li dedicarem definitivament l'atenció que es mereix? L'efervescència és beneficiosa, però al cap de poc es dissipa irremeiablement, com la flamarada del cànem, que brilla poderosa uns instants i després s'extingeix. La identitat cultural d'un poble no es conrea amb quatre fites espectaculars, ans és el fruit d'una sembra perseverant, per aconseguir aquell pòsit que roman i no s'esvaeix.

>> *Ripoll serà la capital de la cultura catalana el 2013.*

